139

ZÁKON

ze dne 27. května 2015,

kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna občanského soudního řádu

Čl. I

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 31/1996 Sb., zákona č. 142/ /1996 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 269/1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 2/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 130/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 204/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 137/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 276/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 451/2001 Sb., zákona č. 491/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 120/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 153/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 340/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 554/2004 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 59/2005 Sb., zákona č. 170/2005 Sb., zákona č. 205/2005 Sb., zákona č. 216/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 133/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 135/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 233/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 308/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 104/2008 Sb., zákona č. 123/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 295/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 198/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 48/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 69/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 80/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 186/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 218/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 147/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 334/2012 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 369/2012 Sb., zákona č. 396/2012

Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 404/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 293/2013 Sb., zákona č. 252/2014 Sb. a zákona č. 87/2015 Sb., se mění takto:

1. V § 149 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Zastupoval-li účastníka, jemuž byla přisouzena náhrada nákladů řízení, jiný zástupce než podle § 137 odst. 2, je ten, jemuž byla uložena náhrada těchto nákladů, povinen zaplatit ji účastníkovi.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

2. V § 151 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Účastníku, který nebyl v řízení zastoupen zástupcem podle § 137 odst. 2 a který nedoložil výši hotových výdajů svých nebo svého jiného zástupce, přizná soud náhradu v paušální výši určené zvláštním právním předpisem. Paušální náhrada zahrnuje hotové výdaje účastníka a jeho zástupce; nezahrnuje však náhradu soudního poplatku.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

3. V § 255 odstavec 2 zní:

„(2) Účastníkem řízení je také manžel povinného, je-li výkonem rozhodnutí postihován jeho majetek nebo majetek ve společném jmění manželů.“.

4. V § 255 se odstavec 3 zrušuje.

5. § 262a zní:

„§ 262a

(1) Před nařízením výkonu rozhodnutí na majetek ve společném jmění manželů zjistí soud, zda je v Seznamu listin o manželském majetkovém režimu vedeném podle notářského řádu evidována smlouva o manželském majetkovém režimu nebo rozhodnutí soudu o zrušení společného jmění manželů, jeho obnovení nebo zúžení jeho stávajícího rozsahu, anebo dohoda nebo rozhodnutí soudu o změně smluveného režimu nebo režimu založeného rozhodnutím soudu.

(2) Soud při nařízení výkonu rozhodnutí vychází z obsahu listiny podle odstavce 1, jde-li o vydobytí dluhu ze závazku vzniklého po jejím zápisu do Seznamu listin o manželském majetkovém režimu nebo jde-li o vydobytí dluhu ze závazku vzniklého před jejím zápisem do Seznamu listin o manželském majetkovém režimu a vyslovil-li s tím souhlas oprávněný. Nelze-li zjistit z titulu pro výkon rozhodnutí nebo z listiny podle odstavce 1, že závazek vznikl po zápisu listiny do Seznamu listin o manželském majetkovém režimu, má se za to, že závazek vznikl před zápisem listiny do Seznamu listin o manželském majetkovém režimu.

(3) V ostatních případech lze výkon rozhodnutí nařídit i na majetek, který netvoří součást společného jmění manželů jen proto, že byl zákonný režim společného jmění manželů změněn.

(4) Jde-li o vydobytí dluhu, který patří do společného jmění manželů, nebo dluhu povinného, pro který lze nařídit výkon rozhodnutí na majetek ve společném jmění manželů, lze vést výkon rozhodnutí přikázáním pohledávky z účtu manžela povinného u peněžního ústavu.“.

6. Za § 262a se vkládá nový § 262b, který zní:

„§ 262b

(1) Je-li výkonem rozhodnutí postižen majetek ve společném jmění manželů nebo majetek manžela povinného ve větším rozsahu, než připouští zvláštní právní předpis, nebo nelze-li ho výkonem rozhodnutí postihnout, může se manžel povinného domáhat v této části zastavení výkonu rozhodnutí. O tom musí být soudem poučen.

(2) Výkon rozhodnutí přikázáním pohledávky z účtu manžela povinného bude zastaven, nejsou-li na něm ani z části uloženy peněžní prostředky, které by jinak náležely do společného jmění manželů. Není-li prokázán opak, má se za to, že peněžní prostředky na účtu manžela povinného by náležely do společného jmění manželů.“.

7. V § 267 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

8. V § 268 odst. 1 se na konci textu písmene d) doplňují slova „nebo majetek, ze kterého nelze vymáhanou pohledávku uspokojit“.

9. V § 304b se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Je-li výkon rozhodnutí veden podle § 262a odst. 4, nevztahují se zákazy uvedené v § 304 odst. 1 a 3 na částku ve výši poloviny peněžních prostředků,

které byly na účtu v okamžiku, v němž bylo peněžnímu ústavu doručeno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, převyšuje-li částku podle odstavce 1. Peněžní prostředky podle předchozí věty vyplatí peněžní ústav manželovi povinného na jeho žádost. O tom musí být manžel povinného při nařízení výkonu rozhodnutí poučen.“.

10. V § 309 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Byl-li výkon rozhodnutí přikázáním pohledávky z téhož účtu manžela povinného nařízen k vydobytí více pohledávek povinného, neuplatní se zákazy uvedené v § 304 odst. 1 a 3 do výše uvedené v § 304b odst. 4 k okamžiku doručení prvního usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí peněžnímu ústavu.“.

11. V § 338v odst. 1 se slova „odst. 1“ zrušují.

12. V § 374a se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) paušální výši náhrady hotových výdajů pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3,“.

Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena e) a f).

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Není-li dále stanoveno jinak, použije se občanský soudní řád ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

2. O možnosti domáhat se zastavení výkonu rozhodnutí podle § 262b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, poučí soud manžela povinného v řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona v usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, bylo-li toto usnesení vydáno ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. O návrzích na vyloučení majetku z výkonu rozhodnutí podle § 267 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, které byly podány přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se rozhodne podle dosavadních právních předpisů.

4. Ustanovení § 304b odst. 4 a § 309 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí na usnesení o nařízení exekuce, která byla peněžnímu ústavu doručena ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Rozhodnutí soudu o zúžení společného jmění manželů, která byla vydána před 1. lednem 2014, lze evidovat v Seznamu listin o manželském majetkovém režimu na základě písemné žádosti jednoho z manželů nebo obou manželů. Založení rozhodnutí do sbírky listin a zápis údajů uvedených v § 35j odst. 3 písm. a), c) a d) zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, do rejstříku provede kterýkoliv notář. Při tomto evidování se postupuje podle notářského řádu, jehož ustanovení se po jejich evidenci použijí i pro tato rozhodnutí.

ČÁST DRUHÁ

Změna exekučního řádu

Čl. III

Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 360/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 284/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 133/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 347/2007 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 183/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 89/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 170/2013 Sb., zákona č. 256/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb. a zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 2 se za slovo „titulů“ vkládají slova „včetně zřizování exekutorského zástavního práva“.

2. V § 33 odst. 3 se slova „a jiné osoby oprávněné k vedení evidence investičních nástrojů“ nahrazují slovy „ , jiné osoby oprávněné k vedení evidence investičních nástrojů a Notářská komora České republiky ve vztahu k Seznamu listin o manželském majetkovém režimu“.

3. V § 33a odst. 1, § 33b, 33c, § 33d odst. 1, § 33e a v § 33f se slova „prostřednictvím Komory“ zrušují.

4. V § 34 odstavec 5 zní:

„(5) Ustanovení § 33 až 33e a odstavců 1 až 3 se použijí i pro zjišťování údajů o majetku manžela povinného v souvislosti s prováděním exekuce, jíž je k vydobytí dluhu, který patří do společného jmění manželů nebo pro který lze vést exekuci na majetek ve společném jmění manželů, postižen účet manžela povinného u peněžního ústavu.“.

5. V § 36 odstavec 2 zní:

„(2) Účastníkem exekučního řízení je také manžel povinného, je-li exekucí postihován jeho majetek nebo majetek ve společném jmění manželů.“.

6. § 42 zní:

„§ 42

(1) Před vydáním exekučního příkazu na majetek ve společném jmění manželů zjistí exekutor, zda je v Seznamu listin o manželském majetkovém režimu vedeném podle notářského řádu evidována smlouva o manželském majetkovém režimu nebo rozhodnutí soudu o zrušení společného jmění manželů, jeho obnovení nebo zúžení jeho stávajícího rozsahu, anebo dohoda nebo rozhodnutí soudu o změně smluveného režimu nebo režimu založeného rozhodnutím soudu.

(2) Při vydání exekučního příkazu je exekutor povinen vycházet z obsahu listiny podle odstavce 1, jde-li o vydobytí dluhu ze závazku vzniklého po jejím zápisu do Seznamu listin o manželském majetkovém režimu nebo jde-li o vydobytí dluhu ze závazku vzniklého před jejím zápisem do Seznamu listin o manželském majetkovém režimu a vyslovil-li s tím souhlas oprávněný. Nelze-li zjistit z exekučního titulu nebo z listiny podle odstavce 1, že závazek vznikl po zápisu listiny do Seznamu listin o manželském majetkovém režimu, má se za to, že závazek vznikl před zápisem listiny do Seznamu listin o manželském majetkovém režimu.

(3) V ostatních případech lze vydat exekuční příkaz postihující majetek, který netvoří součást společného jmění manželů jen proto, že byl zákonný režim společného jmění manželů změněn.

(4) Jde-li o vydobytí dluhu, který patří do společného jmění manželů, nebo dluhu povinného, pro který lze vydat exekuční příkaz na majetek ve společném jmění manželů, lze vést exekuci přikázáním pohledávky z účtu manžela povinného u peněžního ústavu.“.

7. V § 46 odst. 8 se věta poslední zrušuje.

8. V § 49 odst. 1 se písmeno h) zrušuje.

Dosavadní písmeno i) se označuje jako písmeno h).

9. V § 55 se na konci odstavce 1 doplňují věty „Podá-li manžel povinného návrh na zastavení exekuce podle § 262b občanského soudního řádu, rozhodne o tomto návrhu exekutor na základě písemných dokladů i bez souhlasu oprávněného do 15 dnů ode dne doručení návrhu. Nevyhoví-li exekutor návrhu, postoupí jej společně s exekučním spisem v uvedené lhůtě k rozhodnutí exekučnímu soudu, který o návrhu rozhodne. Ustanovení odstavce 3 se nepoužije.“.

10. V § 58 odst. 2 větě třetí se čárka za slovy „správou nemovité věci“ nahrazuje slovem „nebo“ a slova „nebo zřízením exekutorského zástavního práva na nemovitých věcech“ se zrušují.

11. V § 58 odst. 2 se za větu třetí vkládá věta „Exekuci přikázáním pohledávky z účtu manžela povinného u peněžního ústavu lze provést pouze tehdy, nepostačuje-li k uhrazení vymáhané peněžité pohledávky, jejího příslušenství, nákladů oprávněného a nákladů exekuce provedení exekuce přikázáním pohledávky z účtu povinného u peněžního ústavu.“.

12. V § 59 odst. 1 se písmeno e) zrušuje.

Dosavadní písmena f) a g) se označují jako písmena e) a f).

13. § 69a se zrušuje.

14. V části první se za hlavu IV vkládá nová hlava V, která včetně nadpisu zní:

„HLAVA V

ZŘÍZENÍ EXEKUTORSKÉHO ZÁSTAVNÍHO PRÁVA NA NEMOVITÝCH VĚCECH

§ 73a

(1) Exekuční řízení ke zřízení exekutorského zástavního práva na nemovitých věcech povinného k zajištění pohledávky oprávněného se zahajuje na návrh. Exekuční návrh na zřízení exekutorského zástavního práva podává exekutorovi oprávněný.

(2) Týká-li se návrh na zřízení exekutorského zástavního práva nemovité věci, která je předmětem evidence v katastru nemovitostí, exekutor o jeho podání vyrozumí příslušný katastrální úřad. Exekuční příkaz ke zřízení exekutorského zástavního práva má účinky i proti osobám, které nabyly nemovitou věc po zápisu poznámky informující o podání návrhu na zřízení exekutorského zástavního práva.

(3) S vyrozuměním o zahájení exekuce ke zřízení exekutorského zástavního práva se povinnému nezasílá výzva podle § 46 odst. 6. Vyrozumění o zahájení exekuce ke zřízení exekutorského zástavního práva obsahuje namísto poučení podle § 37 odst. 3 a 4 a § 54 poučení podle odstavců 10 a 11. Ustanovení § 35b odst. 1 písm. h), § 37 odst. 3 až 5, § 44 odst. 1 věty čtvrté, § 44a, § 47 odst. 5, § 50, 54, 58 až 73 se nepoužijí.

(4) Třetí osoby v rámci součinnosti sdělí exekutorovi údaje potřebné k vedení exekuce ke zřízení exekutorského zástavního práva. Návrh na odklad nelze podat.

(5) Výrok exekučního příkazu ke zřízení exekutorského zástavního práva musí rovněž obsahovat označení nemovité věci, k níž má být zřízeno exekutorské zástavní právo, případně spoluvlastnického podílu na ní, označení zástavního věřitele údaji, které se zapisují do katastru nemovitostí, označení zajištěné pohledávky a údaj o dni, který je rozhodný pro pořadí exekutorského zástavního práva.

(6) Pro pořadí exekutorského zástavního práva k nemovité věci je rozhodující den, v němž exekutorovi došel exekuční návrh na zřízení exekutorského zástavního práva; došlo-li ve stejný den exekutorovi více exekučních návrhů, mají zástavní práva stejné pořadí. Bylo-li však pro vymáhanou pohledávku již dříve zřízeno zákonné nebo smluvní zástavní právo, řídí se pořadí exekutorského zástavního práva pořadím tohoto zástavního práva. Jde-li o pohledávku náhrady škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo pohledávku z bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, byla-li nemovitá věc zajištěna v trestním řízení o tomto trestném činu a byl-li exekuční návrh ke zřízení exekutorského zástavního práva podán v době, kdy zajištění podle trestního řádu trvá, je pro pořadí exekutorského zástavního práva rozhodující den právní moci rozhodnutí o zajištění nemovité věci podle trestního řádu.

(7) Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na exekuci ke zřízení exekutorského zástavního práva na nemovitých věcech přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitých věcech.

(8) Oprávněný nemá právo na náhradu nákladů. Náklady exekuce hradí exekutorovi oprávněný. Exekutor nevydá exekuční příkaz ke zřízení exekutorského zástavního práva, neuhradí-li oprávněný náklady exekuce podle příkazu k úhradě nákladů exekuce, který se doručuje pouze oprávněnému.

(9) Oprávnění k vedení exekuce exekutorovi zaniká provedením exekuce ke zřízení exekutorského zástavního práva.

(10) Exekuce ke zřízení exekutorského zástavního práva je provedena právní mocí exekučního příkazu. Provedením exekuce exekutorské zástavní právo nezaniká.

(11) Po provedení exekuce může být podán návrh na zastavení pouze k soudu.

(12) Exekutorské zástavní právo k nemovité věci, která je předmětem evidence v katastru nemovitostí, se do katastru nemovitostí zapíše na návrh oprávněného na základě exekučního příkazu, kterým bylo exekutorské zástavní právo zřízeno.“.

Dosavadní hlavy V až XIV se označují jako hlavy VI až XV.

15. Za § 89 se vkládá nový § 89a, který zní:

„§ 89a

(1) Pokud účastník, který nebyl v řízení zastoupen zástupcem podle § 137 odst. 2 občanského soudního řádu, nedoloží výši hotových výdajů svých

nebo svého jiného zástupce, má právo na jejich náhradu v paušální výši určené zvláštním právním předpisem. Paušální náhrada zahrnuje hotové výdaje účastníka a jeho zástupce.

(2) Zastupoval-li účastníka, jenž má právo na náhradu nákladů řízení, jiný zástupce než podle § 137 odst. 2, je ten, jemuž byla uložena náhrada těchto nákladů, povinen zaplatit ji účastníkovi.“.

16. V § 131 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) paušální výši náhrady nákladů účastníka řízení pro účely rozhodování o nákladech v případech podle § 89a,“.

Dosavadní písmena b) až e) se označují jako písmena c) až f).

Čl. IV

Přechodná ustanovení

1. Není-li dále stanoveno jinak, použije se exekuční řád a občanský soudní řád ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

2. O možnosti domáhat se zastavení výkonu rozhodnutí podle § 262b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, poučí exekutor manžela povinného v řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona v exekučním příkazu, byl-li tento exekuční příkaz vydán po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. V řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se postupuje podle § 58 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tehdy, pokud v nich přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebyly vydány exekuční příkazy k provedení exekuce přikázáním pohledávky povinného nebo manžela povinného z účtu u peněžního ústavu.

4. Exekuce vedené zřízením exekutorského zástavního práva na základě exekučního příkazu vydaného před nabytím účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

ČÁST TŘETÍ

Změna katastrálního zákona

Čl. V

V zákoně č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), se v § 23 odst. 1 písm. a) slovo „a“ nahrazuje čárkou a za slova „soudcovského zástavního práva na nemovitosti“ se vkládají slova „a podaném návrhu na zřízení exekutorského zástavního práva“.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.

Hamáček v. r.

Zeman v. r.

Sobotka v. r.